

Борисъ
Аничке... Не ме ли познавашъ?

Аничка
О зная, зная. Ти имашъ таквъзъ добро
сърдце!

Борисъ (радостно, съ протегнати ръце)
Значи: съгласна си!

Аничка
О, не, не. Не мога. Не мога.

Борисъ
Аничке!

Аничка
Не, никога! Ти самъ не трѣбва да искашъ.
Азъ съмъ недостойна за тебе. Азъ не съмъ
предишната Аничка. Иди си! Остави ме!

Борисъ
Но защо, Аничке? Защо?

Аничка
Не мога да ти кажа... Нѣмамъ сили да
ти кажа... Ако ти кажа... Не, не, не мога да
ти кажа. Азъ съмъ виновна... виновна съмъ
предъ тебе, нещастна съмъ... (плаче)